

Jens Henrik Johnsen -et utdrag fra nominasjonen til hederstegn

Jens-Henrik omkom under fallskjermhopping på Aursletta på Trandum 14. mars 1992. Under treningshopp før hopping på Nordpolen fikk han feilfunksjon på hovedskjermen og reserven åpnet seg ikke.

Familien vil i samarbeid med Veteranenes Fallsjermklubb, Oslo FSK og F/NLF gjennomføre en minnedag siste del av august 2022 på Rikssenteret Østre Æra – som er ett av hans mange NLF monumenter med å utvikle infrastrukturen i NAK/NLF for aktivitetsmessig og organisatorisk vekst.

Da Jens Henrik omkom i mars 1992 var han fem år inne i sitt virke som generalsekretær i Norsk Aero Klubb og NLF. Vi husker hans visjoner og store iderikdom, entusiasme og uslidelige pågangsmot for å modernisere organisasjonen. Jens-Henrik rakk å markere seg kraftig som en av de største infrastruktur- og organisasjonsbyggerne i NAK/NLF. Han ble tidlig kjent for sine visjoner, strategiske vurderinger og gjennomføringsevne. Han satte retning og drev ideer og beslutninger gjennom med en imponerende overbevisning og styrke. Han skapte «winning teams», revolusjonerte utdanningssystemet og snudde snart opp-ned på F/NLF der han startet som organisasjonskonsulent i 1978. Det nærmest fosset inn med gjennomgripende resultater for organisasjonsutviklingen og økonomi. Han etablerte mønsteret som organisasjonen følger i dag, 40 år senere. Listen med prosjekter og resultater han skal ha æren for er lang, og inkluderer:

- Ny organisasjonsmodell med økning av fallsjermklubber i Norge fra 12 – 28
- Tredobling av inntekter fra NIF til NLF
- Nytt F/NLF utdanningssystem for alle, fra elever til instruktører og ledere
- Bytte fra rundkalott til firkantskjermer for elever
- Samarbeide med Forsvaret

- F/NLF Rikssenter på Østre Æra

-Integrering av NAK/NLF i Idrettsforbundet og STUI, Statens tildeling av anleggsmidler, og samarbeid med forsvaret.

-Ny finansieringsmodell for STUI for finansiering av tre Rikssentre i ett forbund (tidligere var bare ett riksanlegg mulig): I NLF ble det Østre Æra, Starmoen og Vågå.

I Jens-Henriks ubegrensede verden så han muligheter i alt. Han var en effektiv kontaktskaper og integrator mellom organisasjoner, og mellom mennesker. Alle fikk plass med sin nytteverdi i hans visjon og byggevirksomhet. Og han dekket alle nivåer samtidig, med den største selvfølghet - det internasjonale, nasjonale med ulike myndigheter, flyselskaper og organisasjoner, forbund, klubb og ikke minst det personlige nivået. Han var en relasjonsmessig smeltedigel, og han levde som han prediket.

Blant Jens-Henriks mange styrker var hans bevissthet for, og prioritering av, å bygge infrastrukturen i organisasjoner med de riktige egenskaper og kapasiteter. Gjennom sine stillinger og tillit fra styrer og årsmøter fikk han de lederverktøy som var nødvendig for utviklingsarbeidet. I samtid kunne alle hans ideer se ut som frittstående initiativer. I ettertid ser vi hvordan alle Jens-Henriks prosjekter formet et stort og helt nytt organisatorisk konsept for NLF. I en organisasjon som NAK/NLF med mye opplevelsesengasjerte deltakere er innsatsen med infrastrukturen usynlig, og skaper hverken avisoverskrifter eller synlig heder. Men han visste hvor kritisk nødvendig en effektiv infrastruktur er for at utøvere og brukere skal kunne bygge sine suksesser og avisoverskrifter.

Og Jens-Henrik var en av de beste infrastrukturbyggerne. Han hadde plass til alle. Derfor var Jens-Henrik stor og hans virksomhet av stor betydning for F/NLF og NAK/NLF. Vi var alle med i hans løsninger. Det er alt for få av hans kaliber blant oss.

Alle som deltok i F/NLF og NAK organisasjonen i -70, -80 og -90 åra husker Jens-Henrik som det var i dag. Vi som fikk gleden av å jobbe tett på denne dynamoen fra Harstad FSK fikk oppleve 20 år med han både som venn, kollega og lagkamerat. Vi har for alltid opplevelsene og minnene med oss fra hoppfeltet, NM-konkurranser, i Holmenkollen, reiser på treningsturer i utlandet, instruktør og leder-utdanning, og et endeløst antall uformelle og formelle møter og samlinger i NAK/NLF, med myndigheter, NIF og Forsvaret. Og det er nærmest en selvfølge at han også var Fallskjermjeger fra Forsvaret fra 72/73 som ga tilgang på et profesjonelt nettverk med høy fagkompetanse for mange av hans fyrtårnprosjekter. Jens-Henrik Johnsen hadde alltid mange jern i ilden samtidig, og han rakk å bidra med imponerende resultater. Alt var en helhet – som i hans visjon. Summen av hans innsats i alle hans roller og oppgaver er av uvurderlig betydning for oss og holder oss sammen den dag i dag. Men hadde Jens Henrik vært med oss fortsatt er vi ikke i tvil om at han ville vært en av våre mest suksessrike nasjonale og internasjonale lederskikkelser.